

~~Gen. 3: 1, 2.~~ II Jakob in persoonlike Outmoeting met God N/Antk. 18 Aug. 63

Ps. 138: 2, 4

Gen. 100: 3

" 144: 3.

Gen. 32: 1-12, 22-32.

Gen. 32: 24. Maar Jakob het alleen agtergebly, en in Man het met hem geworstel tot dagbreek.

Mer is in man, wasgawang, deur omstandighede hetu hy self verantwoordelik, is, in 'n groot krisis van sy lewe. Van toe agter toe ~~het~~ ^{kan} hy nie meer nie, want alles v.d. werke het hom die finale breuk met Laban laat sien. Vousteek mag hy nie, want sy broer Esau wag hom in. Die gangte oor Esau se kraak het hom seerck - en in vrees en angst roep hy in herinnering al die onreg van 20 jr. gelide wat hy aan Esau gedoen het.

Wat nou gedoen? ① Sy taktiek om Esau se hart te versag en sy vriendskap te deurbreek ② Sy optrede om sy vrou en kinders oor die rivier te neem. Heckem? Was hulle dan nie reëliger by hom as a.d. anderkant nie? Bevys: Jakob het aangewael dat iets gaan gebeur - eer hy mer nie dat iemand dit wils aanstaan nie. Daar gaan hy terug na d. vroude bodem anderkant d. Jabbok tenge sy vrou + kinders vanse kant mag. in onregbare hand hou hom terug. van iemand.

Van die oomblik dat hy die beug gekry het dat Esau en 400 man hem tegenwoordig trek, het in verskrikte angst en enms hem van Jakob meester gewaak. Ma. enms en onsekerheid is verder verhoeg deur die outmoeting met die engele van God op die pad, die liër van God wat hy gesien het Tree liër - die van God en van Esau. Oor die liër van God is hy verbaas (maar verder ge hy geen aandag daaraan nie). Oor die liër van Esau is hy verskrik (en ^{groot} sy volle aandag in beslag geneem om hem te versien).

In temyl hy die nag agterbly, alleen, storm
al die roe op hom af, al die brese en knelling en
vermyt van sy vorige optrede, sy doen en late. Hy
val aan: die dringe kan hy nie meer verduig of
ontduig of ontwyk. Maar wat kan hy doen? Hy
besef intuitief: hd. nag is die krisis, die Keerpunt -
maar hoe sien dit kan?

Metens daan uit die donker in figure op: wie
is dit? Esau? Iemand anders? Daar is geen tyd
vir dink want die greep van die Tustander is op hom.
In met groot verblyd en opebheid mild die Skryf: "En
in Man het met hom geworstel," Dis in gereg en lene
en dood, mer na mer. As die Anna en hou aan
raak besef hy: dis nie Esau, dis die Man v God,
die Engel van Heer! Hy moes dit gemet het, moes
dit verwag het - dat die God wat hy in die
diepste van sy hart al die jaar prober verduig, ont
wyk het, hou en of andere tyd son ontmeet van
aangesig tot aangesig. Men is dit daar die mer - "die
mer het gekem".

~~Daar~~ Jakob veg vir sy lene - nie as sterker,
as minder, maar as swakkeing, as drukkering wat
hou vas kan aan sy redder in die lete: as ek hou
toestaat, is ek verlore! En as die Man sien dat hy
Jakob nie kan oormin nie, staan hy hom op die
kniepe, sodat Jakob mank is, magtelos, met
die duidelike en helder besef: sy totale en algeheel
afhanglikheid, in sy gebrokenheid, van hd. Man!
Nog altyd was Jakob die oorminner, die Magtige,
die Treurfantlike - oor sy enier, sy broer, sy ow -
nou is hy die oorminner, die Magtelose, die ghokke
- voor sy God!

Worsteling: So son ander ook na hom worstel -
worstel met God: Moses, Elia, Sarkus op die Damm
Kruispad, Luther met die dewind - mer g neen
van hulle se worsteling son bes soos die van

Seu wat in die denkste meer van sy lewe sou
gaan worstel in sy angst en verlateheid, ook worstel
met God, ook omdat Hy bang was vir sy broers-
mo. ~~die~~ ^{die} gans 'n ander sinn. Anthon u het Hy uit-
geroep het: "Hy wil in diep bedreef tot die dood toe...
Hy vader, as dit moontlik is laet..." Verstaan u die
groot verskil: Jakob worstel as gevolg van sy skuld-
Jesus amde van sy onskuld; Jakob en houself te
red, Jesus en ons te red; Jakob omdat hy sy broer
was, Jesus omdat hy sy broerskip!

In die lang en bang ure van worsteling dring dui-
delik die beseft tot Jakob deur: oor hd. opnuut ge
mag en kan ek nie gaan teny ek met dat alles
andus is, dat God my vergene het, dat ek in
u neme en skoon verhending staan, u u u u u u u
God, u u u u u u u u u u u u u u u u
sy bede, in die diepe entersing van sy gees
soos Hosea 12 sê uitbeeld: "hy het geween en Han
gesmeek" : "ek sal u nie laet gaan teny dat
u my seu"

In die Man v God, die Engel v.d. Heu: Wie is hy
maak Hy - wie andus as die gestalte v.d. Seun
v.d. mens, Jesus Christus, in die ou Verbond?
Seu wat maak Hy? Hy wa Jakob: Nae is jen
naam? hd. vr. beteken onweldig meer as u u u
ens as Westerlinge dit seu bra: dis God wat
aan Jakob wa: Wie is hy uitlik? Wat is jen
wax neme en Karakter? In Jakob antwoord, met
in openheid en in eerlikheid wat hy na nooit
vanture gehad of geken het nie: My naam is
Jakob, bedreie, hakgrasper!

In us as Jakob dit se ken God met die
hevydende, verlossende aankondiging: Jy sal.

niet meer Jakob genoemd word nie, maar Israel⁴
- niet meer bedruiver nie, maar Prins van God! ⁱⁿ
Hy het hem daar gesein."

In elke Christus se lewe kan daar so in oomblikke waar
Hy God ontmoet van oorging tot oorging en Hy gee
naam verander : Jakob > Israel, Simon > Petrus,
Saulus > Paulus, Kind v.d. verduf word Kind v.d.
verlossing! in Nagmaal is ook so in ontmoeting,
in levende herinnering dat iemand vir ons so
gewortel en vermin het, vir ons in nime naam
bermef het, wat seef sy Naam aan ons be-
kend gemaak het: Here is my gedulde naam!
(Nasea 12: 6) . ~~en~~ ^{en} sy Naam sal ons roem
en op sy Naam sal die heidene hoop!

Amen.